NORAKSTS
Lieta Nr. C11050317

S P R I E D U M S
Latvijas Republikas vārdā

Cēsīs 2017. gada 14. jūlijā

Cēsu rajona tiesa:
tiesnese D. Ročāne
izskatīja rakstveida procesā civillietu **biedrības AS „Latvijas Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs" maza apmēra prasībā pret /pers. A/ par zaudējumu piedziņu.**

A p r a k s t o š ā d a ļ a

Tiesā 2017. gada 13. martā saņemta prasītājas biedrības AS „Latvijas Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs" maza apmēra prasībā pret atbildētāju /pers. A/ (turpmāk-atbildētājs) par zaudējumu 623,11 EUR piedziņu, tai skaitā, zaudējumu pamatsumma 535,36 EUR, zaudējumi fiksētās maksas 86,08 EUR apmērā par zaudējumu atgūšanas lietas administrēšanu tiesvedības procesā vispārējā kārtībā, likumiskie procenti 1,67 EUR.

Prasības pieteikumā norādīts, ka 2015. gada 5. decembrī pulksten 11.30 noticis ceļu satiksmes negadījums (turpmāk-CSNg) - uzbraukšana stāvošam transportlīdzeklim, kurā iesaistīts atbildētājs kā transportlīdzekļa FOORD ESCORT ar valsts reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/ vadītājs. Par šo CSNg faktu ir izsniegta Ceļu policijas izziņa. Atbildētāja rīcība bijusi cēloniskā sakarā ar CSNg izraisīšanu.

CSNg rezultātā ir nodarīti zaudējumi /pers. B/ piederošajam transportlīdzeklim Seat Ibiza ar valsts reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/. Pamatojoties uz transportlīdzekļa apskates protokolu, SIA „Pilna Servisa Līzings" transportlīdzekļa remonta aprēķinu, kuru apstiprināja sertificēts eksperts /pers. E/, rēķinu Nr. 16350183, automašīnas pieņemšanas-nodošanas aktu, AAS „IFP&C Insurance" 2016. gada 26. februārī veikusi apdrošināšanas atlīdzības izmaksu 397,63 EUR apmērā par transportlīdzekļa bojājumiem, kas ir apstiprināts ar maksājuma uzdevumu Nr. 293712.

Pamatojoties uz prasītājas datiem, uz CSNg datumu transportlīdzekļa FORD ESCORT ar valsts reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/ īpašnieka civiltiesiskā atbildība nebija apdrošināta. Izziņā par CSNg norādītajam apdrošināšanas līgumam Nr. SFD218219 darbības termiņš beidzies 2015. gada 14. novembrī.

Saskaņā ar Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma 51. panta pirmās daļas 1. punktu, Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs nodrošina apdrošināšanas atlīdzības izmaksu to zaudējumu segšanai, kurus nodarījis transportlīdzeklis, kura īpašnieks savu civiltiesisko atbildību nav apdrošinājis.

Pamatojoties uz AAS „IFP&CInsurance" 2016. gada 22. marta zaudējumu atlīdzības pieprasījumu un ADM rēķinu Nr. 26607108761, izskatot atlīdzību lietas Nr. T-109/2016 materiālus par transportlīdzekļa bojājumiem CSNg rezultātā, prasītāja 2016. gada 23. martā pieņēmusi lēmumus Nr. 0259/T-109/2016 un Nr. 0259/T-109/2016ADM atlīdzināt AAS „IFP&C Insurance" atlīdzības summu 535,36 EUR, tai skaitā, par transportlīdzekļa bojājumiem 397,63 EUR un atlīdzību lietas administrēšanu 137,73 EUR.

Pamatojoties uz Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma 26. pantu, 31. panta devīto daļu, 44. panta otrās daļas 2. punktu, 51. panta pirmās daļas 1. punktu, trešās daļas 1. punktu, 2005. gada 28. februāra līgumu Nr. TAB-SAD-1 „Par savstarpējo sadarbību atlīdzību lietu administrēšanā", Ministru kabineta 2005. gada 12. aprīļa noteikumu Nr. 251 „Transportlīdzekļu tehniskās ekspertīzes un tehnisko ekspertu sertificēšanas noteikumi" 64. punktu, prasītāja 2016. gada 23. martā un 20. aprīlī veikusi apdrošināšanas atlīdzības izmaksu AAS „IF P&C Insurance" 535,36 EUR apmērā, kas ir apstiprināts ar maksājuma uzdevumiem Nr. 376 un Nr. 472 (t.sk. ADM 137,73 EUR).

Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma 41. panta otrās daļas 1. punktā ir noteikts, ka Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs ir tiesīgs iesniegt regresa prasību pret ceļu satiksmes negadījumā zaudējumu nodarījušā transportlīdzekļa īpašnieku vai - transportlīdzekļa līzinga gadījumā - līzinga ņēmēju, ja tas nav apdrošinājis īpašnieka civiltiesisko atbildību, vai pret šā transportlīdzekļa tiesīgo lietotāju.

Prasītāja 2016. gada 1. aprīlī, 2016. gada 17. jūnijā un 2016. gada 19. jūnijā nosūtījusi atbildētājam pretenzijas par zaudējumu atlīdzināšanu ar lūgumu veikt samaksu, tai skaitā, arī brīdinot atbildētāju, ka pretējā gadījumā prasītāja nodos augstāk minētās parādsaistības parādu piedziņas uzņēmumam vai vērsīsies tiesā ar prasības pieteikumu par zaudējumu piedziņu piespiedu kārtā, kā arī atbilstoši Civillikuma 1759.panta pirmās daļas 1. punktam, par katru parāda samaksas nokavējuma dienu atbildētājam būs jāmaksā aprēķinātie likumiskie procenti.

Tā kā atbildētājs nav sedzis prasītājai zaudējumus labprātīgi, prasītāja atbilstoši 2008. gada 3. novembra Sadarbības līguma Nr. 00910-10-08 nosacījumiem un izsniegtajai pilnvarai ir pilnvarojusi SIA „Julianus Inkasso Latvija" iekasēt no atbildētāja iepriekšminētos zaudējumus, līdz ar ko prasītājam ir radušies papildus zaudējumi fiksētās maksas 60,50 Ls, tai skaitā, PVN 21% (86,08 EUR) apmērā par zaudējumu atgūšanas lietas administrēšanu tiesvedības procesā vispārējā kārtībā (nepieciešamo dokumentu izprasīšana un to apkopošana, prasības pieteikuma sagatavošana, nosūtīšana), kas ir apstiprināts ar Pakalpojuma cenrādi pie sadarbības līguma, SIA „Julianus Inkasso Latvija" faktūrrēķinu un prasītāja maksājuma uzdevumu (pielikumā).

SIA „Julianus Inkasso Latvija" no savas puses 2017. gada 27. janvārī nosūtījusi atbildētājam pretenziju ar lūgumu veikt samaksu līdz 2017. gada 8. februārim, tai skaitā, arī brīdinot atbildētāju, ka pretējā gadījumā pret atbildētāju tiks celta prasība par zaudējumu summas, likumisko procentu un ar zaudējumu piedziņu saistīto izdevumu un tiesas izdevumu piedziņu LR normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā.

Tā kā apmaksa netika veikta pēdējā pretenzijā noteiktajā termiņā, prasītāja par laiku kopš 2017. gada 8. februāra līdz 2017. gada 28. februārim aprēķinājusi atbildētājam likumiskos procentus 1,67 EUR, kas atbilstoši Civillikuma 1765. pantam ir 6 procenti gadā.

Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma 51. panta trešās daļas 1. punkts paredz, ka no Garantijas fonda sedz ne tikai izdevumus par ekspertīzi vai citām prasības nokārtošanai nepieciešamajām darbībām, ja saskaņā ar Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likumu Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs pieņem lēmumu par apdrošināšanas atlīdzību, bet arī izdevumus, kas radušies, atgūstot no Garantijas fonda izmaksātās apdrošināšanas atlīdzības regresa kārtībā. Likumdevējs skaidri ir norādījis, kādi zaudējumi vēl rodas Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojam, un tie ir prasību nokārtošanai nepieciešamie izdevumi

- 1) izdevumi par ekspertīzi vai citām prasības nokārtošanai nepieciešamajām un 2) izdevumi, kas radušies, atgūstot no Garantijas fonda izmaksātās apdrošināšanas atlīdzības regresa kārtībā (prasībā saukti par zaudējumu atgūšanas lietas administrēšanas izdevumiem 86,08 EUR (60,50 Ls) apmērā), kas izmaksājami no Garantijas fonda.

Tādējādi, zaudējumu atgūšanas lietas administrēšanas izdevumi 86,08 EUR (t.sk. PVN 21%) apmērā Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma 51. panta trešās daļas 1. punkta izpratnē ir izdevumi, kas prasītājai radušies atgūstot no Garantijas fonda izmaksāto apdrošināšanas atlīdzību regresa kārtībā (LR Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2015. gada 30. jūnija spriedums lietā Nr. SKC-0093/2015).

Šie izdevumi tāpat kā trešajai personai izmaksātā apdrošināšanas atlīdzība rada prasītājam mantiski novērtējamu pametumu jeb zaudējumus.

Ņemot vērā minēto un pamatojoties uz Civillikuma 1759., 1779., 1784. panta nosacījumiem, kā arī Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma 51. panta trešās daļas 1. punkta nosacījumiem, prasītāja uzskata, ka atbildētāja pienākums ir segt ne tikai zaudējumus, kas saistīti ar apdrošināšanas atlīdzības izmaksu un likumiskos procentus par apmaksas kavējumu, bet arī papildus zaudējumus, kas saistīti ar zaudējumu atgūšanas lietas administrēšanu tiesvedības procesā vispārējā kārtībā.

Prasība pamatota uz Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma 41. panta otrās daļas 1. punktu, 51. panta trešās daļas 1. punktu, Civillikuma 3., 1759., 1765., 1775., 1779., 1784., 1895. pantu

Prasītāja lūgusi tiesu piedzīt no atbildētāja zaudējumus 623,11 EUR, tai skaitā, zaudējumu pamatsumma 535,36 EUR, zaudējumi fiksētās maksas 86,08 EUR apmērā par zaudējumu atgūšanas lietas administrēšanu tiesvedības procesā vispārējā kārtībā, likumiskie procenti 1,67 EUR, kā arī tiesas izdevumus – valsts nodevu 93,47 EUR, un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 3,30 EUR. Prasītāja lūgusi noteikt tās tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos 6 % gadā no zaudējumu summas.

Atbildētājam 2017. gada 20. martā saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.^{21} panta noteikumiem uz viņa deklarēto dzīvesvietu nosūtīts prasības pieteikums kopā ar paskaidrojuma veidlapu, nosakot termiņu paskaidrojuma iesniegšanai līdz 2017. gada 19. aprīlim.

Tiesā 2017. gada 26. aprīlī kā neizsniegts saņemts atpakaļ atbildētājam sūtītais prasības pieteikuma noraksts ar uzziņu, ka adresāts piegādes brīdī nav sastapts, ievietots aicinājums, sūtījumam beidzies glabāšanas laiks.

Ar tiesneses 2015. gada 26. aprīļa lēmumu nolemts lietu izskatīt rakstveida procesā, noteikts datums – 2017. gada 14. jūlijs, kad sprieduma noraksts saņemams tiesas kancelejā.

Pusēm saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.^{25} panta pirmās daļas noteikumiem ar 2017. gada 26. aprīļa paziņojumu paziņots par sprieduma noraksta saņemšanas datumu tiesas kancelejā, atbildētājam vienlaicīgi atkārtoti nosūtot prasības pieteikuma norakstu, paskaidrojuma veidlapu uz atbildētāja deklarēto dzīvesvietu.

Tiesā atbildētājam sūtītie tiesas dokumenti nav saņemti atpakaļ sūtīti kā neizsniegti.

Tiesā līdz lietas izskatīšanai nav saņemts atbildētāja paskaidrojums par celto prasību, nav saņemts viņa lūgums par lietas izskatīšanas atlikšanu.

Pie minētiem, lietā konstatētiem faktiem un tos apstiprinošiem apstākļiem tiesa atzīst, ka atbildētājam par celto prasību un sprieduma noraksta saņemšanu ir paziņots Civilprocesa likumā noteiktajā kārtībā, un paskaidrojuma neiesniegšana nav šķērslis sprieduma taisīšanai lietā. Lieta izskatāma, pamatojoties uz lietā esošajiem rakstveida pierādījumiem.

M o t ī v u d a ļ a

Tiesa, pārbaudot un izvērtējot lietā esošos rakstveida pierādījumus to kopumā, atzīst, ka prasība ir likumīga un pamatota, bet apmierināma daļēji tālāk minēto apsvērumu dēļ.

Civillikuma (turpmāk-CL) 1779.^{2} pants nosaka, ka katram ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, ko viņš ar savu darbību vai bezdarbību nodarījis.

Juridiskajā doktrīnā ir atzīts, ka zaudējumu atlīdzināšanas prasījuma un piedziņas pamati ir šādi: 1) tiesību aizskārēja neattaisnojama darbība, kas attiecīgajos gadījumos ietver arī novērtējumu no vainojamības viedokļa, 2) zaudējumu esamība, 3) cēloniskais sakars starp zaudējumiem un neatļauto darbību (sk. Torgāns K. Saistību tiesības. I daļa. Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2006. 209.lpp.).

Tiesa atzīst, ka lietā ir konstatējami visi civiltiesiskās atbildības priekšnoteikumi – notikušais ceļu satiksmes negadījums, zaudējumu esamība un cēloniskais sakars starp atbildētāja izraisīto ceļu satiksmes negadījumu un konstatētajiem zaudējumiem.

Saskaņā ar Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma 41. panta otrās daļas 1. punkta noteikumiem transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs ir tiesīgs iesniegt regresa prasību pret ceļu satiksmes negadījumu izraisījušā transportlīdzekļa īpašnieku, ja tas nav apdrošinājis savu civiltiesisko atbildību, vai pret šā transportlīdzekļa tiesīgo lietotāju.

Ar pierādījumiem lietā – izziņu par ceļu satiksmes negadījumu (lietas 12.-13. lapa), Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Cēsu iecirkņa 2015. gada 9. decembra lēmumu lietā Nr. PC 072325 (lietas 14. lapa) prasītāja pierādījusi, ka atbildētājs 2015. gada 5. decembrī pulksten 11.30 Raiņa ielā 26/28, Cēsīs, tirdzniecības centra „Globuss" stāvlaukumā, vadot transportlīdzekli Ford Escort, valsts reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/, izraisījis CSNg, uzbraucot stāvošam transportlīdzeklim Seat Ibiaza ar valsts reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/, atstājot notikuma vietu un neziņojot par CSNg, kā arī automašīnai nav veikta tā īpašnieka civiltiesiskās atbildības obligātā apdrošināšana, ka atbildētājam par šiem pārkāpumiem ir uzlikts administratīvais sods.

Tiesai nav pamata apšaubīt minētos faktus, jo lietā nav pierādījumu tam, ka atbildētājs būtu apstrīdējis pieņemto lēmumu administratīva pārkāpuma lietā par soda uzlikšanu.

Saskaņā ar Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma 51. panta pirmās daļas 1.punkta noteikumiem apdrošinātājs izveido un Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs administrē Garantijas fondu. Garantijas fonda mērķis ir nodrošināt apdrošināšanas atlīdzības izmaksu to zaudējumu segšanai, kurus nodarījis transportlīdzeklis, kura īpašnieks savu civiltiesisko atbildību nav apdrošinājis. Savukārt minētā panta trešās daļas noteikumi nosaka, ka no Garantijas fonda līdzekļiem sedz izdevumus par ekspertīzi vai citām prasības nokārtošanai nepieciešamajām darbībām, ja saskaņā ar šo likumu Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs pieņem lēmumu par apdrošināšanas atlīdzību, un izdevumus, kas radušies, atgūstot no Garantijas fonda izmaksātās apdrošināšanas atlīdzības regresa kārtībā.

Ar lietā esošo transportlīdzekļa Seat Ibiaza, valsts reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/ Transportlīdzekļa remonta aprēķinu (lietas 18. lapa), 2016. gada 26. februāra maksājuma uzdevumu Nr. 293712 (lietas 21. lapa), prasītājas 2016. gada 23. marta lēmumu par izmaksu Nr. 0259/T-109/2016 (lietas 24. lapa), zaudējumu atlīdzības pieprasījumu (lietas 22. lapa), 2016. gada 23. marta maksājuma uzdevumu Nr. 376 (lietas 27. lapa) prasītāja pierādījusi zaudējumu apmēru, t.i., to, ka par atbildētāja izraisītā CSNg rezultātā bojātās automašīnas Seat Ibiza ar valsts reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/ īpašniekam „If P & C Insurance" AS Latvijas filiāle par remontu samaksājusi 397,63 EUR, ko likumīgi prasītāja, pamatojoties uz 2005. gada 28. februāra līgumu Nr. TAB/SAD-1 Par savstarpējo sadarbību atlīdzības lietu administrēšanā, izmaksājusi „If P & C Insurance" AS Latvijas filiāle, jo šāds atlīdzības pienākums noteikts Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma 18. pantā, 25. panta pirmās daļas 1. punktā un 31. panta otrajā daļā.

Līdz ar to ir likumīgs un pietiekošs pamats prasības apmierināšanai daļā par apdrošināšanas atlīdzības summas piedziņu, un no atbildētāja prasītājas labā minētā atlīdzība piedzenama prasītajā apmērā 397,63 EUR.

Tiesa atzīst, ka apmierināma arī prasība daļā par apdrošināšanas atlīdzības lietas administrēšanas izdevumu 137,73 EUR piedziņu, kas radušies „If P & C Insurance" AS Latvijas filiāle sakarā ar pieteikuma par CSNg pieņemšanu, mantai nodarīto zaudējumu noteikšanu, dokumentu pieprasīšanu, ko prasītāja, pamatojoties uz 2015. gada 28. februāra Līguma Nr. TAB/SAD-1 un 2009. gada 6. marta vienošanās pie minētā līguma noteikumiem ir samaksājusi „If P & C Insurance" AS Latvijas filiāle atbilstoši minētās vienošanās 28. punkta noteikumiem ar pievienotās vērtības nodokli kopā 137,73 EUR.

Tiesai nav saprātīgu šaubu par to, ka minētie papildus administrēšanas izdevumi 138,87 EUR apmērā ir objektīvi un tieši saistīti ar zaudējumu apmēra noteikšanu konkrētajā lietā, kas atbilstoši Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma 51. panta trešās daļas 1. punktam tiek maksāti no Garantijas fonda līdzekļiem.Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma 41. panta otrās daļas 1. punkts par prasītājas tiesībām iesniegt regresa prasību ir jāvērtē kopsakarā ar šā likuma 44. panta otrās daļas 2. punktu (Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs izmaksā no Garantijas fonda apdrošināšanas atlīdzību), 8. punktu (Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs ceļ regresa prasības), 51. panta pirmās daļas 1. punktu un trešo daļu (no Garantijas fonda tiek nodrošināta apdrošināšanas atlīdzības izmaksa un segti izdevumi par ekspertīzi vai citām prasības nokārtošanai nepieciešamajām darbībām).

No iepriekš norādītā redzams, ka, pildot ar likumu noteikto pienākumu nodrošināt CSNg cietušo trešo personu interešu aizsardzību (Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma 44. panta pirmā daļa), prasītāja Garantijas fonda līdzekļus izlieto ne tikai apdrošināšanas atlīdzības izmaksai, bet arī ar to saistītu pasākumu finansēšanai. Šie izdevumi tāpat kā trešajai personai izmaksātā apdrošināšanas atlīdzība rada prasītājai mantiski novērtējamu pamet umu jeb zaudējumus. Tādējādi no atbildētāja prasītājas labā piedzenami zaudējumi lietas administrēšanas izdevumu 137,73 EUR apmērā.

Tiesa atzīst, ka pilnībā apmierināma arī prasība daļā par likumisko procentu piedziņu lūgtajā 1,67 EUR apmērā.

Saskaņā ar CL 1759. panta 1. punkta noteikumiem procenti jāmaksā, arī bez noteiktas norunas, uz likuma pamata, par katra parāda samaksas nokavējumu, kaut arī parāds pats par sevi būtu bezprocentīgs; šādus procentus sauc par nokavējuma procentiem.

CL 1765. panta pirmajā daļā noteikts, ka gadījumā, ja likums nosaka aprēķināt likumiskos procentus, tas ir, seši procenti no simta gadā, un saskaņā ar minētā panta ceturtās daļas noteikumiem likumiskie nokavējuma procenti ir aprēķināmi tikai no paša kapitāla.

No prasības pieteikumā ietvertā aprēķina konstatējams, ka prasītāja likumiskos nokavējuma procentus aprēķinājusi par laiku no 2017. gada 8. februāra līdz 2017. gada 28. februārim par 20 kavētām dienām 1,67 EUR apmērā.

Tiesa konstatē, ka saskaņā ar matemātisku aprēķinu par prasītājas minēto laika periodu likumiskie procenti ir 1,71 EUR. Taču tiesai nav pamata piedzīt likumiskos procentus lielākā apmērā nekā tos lūgusi piedzīt prasītāja.

Tādēļ prasītājas labā no atbildētāja piedzenami likumiskie procenti par laiku no 2017. gada 8. februāra līdz 2017. gada 28. februārim 1,67 EUR apmērā.

Tiesa atzīst, ka prasība daļā par zaudējumu piedziņu no atbildētāja sakarā ar regresa lietas administrēšanu tiesvedības procesā vispārējā kārtībā 86,08 EUR apmērā noraidāma pilnībā.

Prasītāja minēto prasījumu pamatojusi uz tās un SIA „Julianus Inkasso" 2008. gada 3. novembrī noslēgto sadarbības līgumu Nr. 00910-10-08.

Minētā līguma 1.1. un 1.2. punktā puses pielīgušas savstarpēju sadarbību regresa lietu administrēšanā un noteikušas, ka SIA „Julianus Inkasso Latvija" veic zaudējumu piedziņas uzdevumus pirmstiesas procesā, tiesvedības procesā un saistību piespiedu izpildes procesā, bet prasītājas pienākums ir atlīdzināt ar minētā pakalpojuma sniegšanu saistītos izdevumus atbilstoši cenrādim, kas pievienots līgumam kā 2. pielikums.

Savukārt līguma 2. pielikumā noteikts, ka prasītāja saskaņā ar līguma nosacījumiem maksā SIA „Julianus Inkasso Latvija" par līguma 1. punktā minētā pakalpojuma sniegšanu fiksētu atlīdzību 50 Ls par vienu regresa lietas administrēšanu tiesvedības procesā vispārējā kārtībā neatkarīgi no tā, vai piedziņa tiek vērsta pret zaudējumus nodarījušā transportlīdzekļa vadītāju un/vai īpašnieku.

Izvērtējot uzskaitīto līguma punktu noteikumus tiesa atzīst, ka minētie izdevumi pēc savas dabas atbilst procesuāliem izdevumiem, kas saistīti ar lietas vešanu - strīda risināšanu pirmstiesas procesā, pierādījumu vākšana tiesvedības procesā, prasības pieteikuma sagatavošanu iesniegšanai tiesā, pārstāvību tiesā.

Līdz ar to tie nav atzīstami par tādiem izdevumiem, kas saistīti ar to pasākumu finansēšanu, kas nodrošina apdrošināšanas atlīdzības izmaksu, kā arī apdrošināšanas atlīdzības lietas administrēšanu. Procesuālo, ar lietas vešanu saistīto izdevumu atlīdzība noteikta Civilprocesa likuma 44. pantā

Tiesa pievienojas juridiskajā literatūrā paustajai atziņai, ka „apšaubāma ir iespēja piemērot materiālo tiesību noteikumus procesuālām attiecībām" (V. Bukovskis. Civilprocesa mācību grāmata. Rīga, 1933.,421.lpp). Tādējādi šāda procesuāla rakstura izdevumi nav atzīstami par prasītājas zaudējumiem materiāltiesiskajā izpratnē, un to atlīdzināšanai nav piemērojamas materiālo tiesību normas. Kā procesuālie ar lietas vešanu saistītie izdevumi var tikt atlīdzināti izdevumi, kuri radušies konkrētās lietas ietvaros.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 44. panta noteikumiem tie var būt izdevumi advokāta palīdzības samaksai, ceļa un uzturēšanās izdevumi sakarā ar ierašanos tiesas sēdē, izdevumi sakarā ar rakstveida pierādījumu iegūšanu, tulka izdevumi sakarā ar pušu vai to pārstāvju klātbūtni vai piedalīšanos pierādījumu iegūšanā, pēc Latvijas lūguma pierādījumus iegūstot ārvalstī.

Prasītāja nav iesniegusi pierādījumus augstāk minētiem izdevumiem. Tādēļ atbildētājam konkrētajā lietā nevar būt saistošas prasītājas izmaksas par parādu atgūšanu tiesvedības procesā, kas noteiktas prasītājas un SIA „Julianus Inkasso Latvija" savstarpēji noslēgtas vienošanās pakalpojuma cenrādī, un šādas izmaksas, ja arī tās ir veiktas, nav atzīstamas par zaudējumiem Civillikuma 1779. panta izpratnē.

Tiesas ieskatā arī Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma 51. panta trešās daļas 1. punktā ietvertais noteikums par to, ka no Garantijas fonda līdzekļiem sedz arī izdevumus, kas radušies, atgūstot no Garantijas fonda izmaksātās apdrošināšanas atlīdzības regresa kārtībā, nevar būt par pamatu šo izdevumu atzīšanai par zaudējumiem CL 1779. panta izpratnē. Šī tiesību norma atļauj prasītājai rīkoties ar Garantiju fonda līdzekļiem, tos izlietojot cita starpā arī par juridiskās palīdzības saņemšanu regresa lietu vešanā kā samaksu personām, ar kurām prasītāja ir vienojusies par šādas palīdzības sniegšanu, bet nekādā veidā nepielīdzina šos līdzekļu izlietojumu materiāliem zaudējumiem CL 1779. panta izpratnē.

Līdz ar to tiesa atzīst, ka nav likumīga pamata prasības apmierināšanai daļā par zaudējumu piedziņu 86,08 EUR apmērā, kas radušies sakarā ar zaudējumu atgūšanu pirmstiesas un tiesvedības procesā vispārējā kārtībā.

Pie minētajiem, konstatētajiem faktiem, tos apstiprinošiem apstākļiem un pārbaudītajiem rakstveida pierādījumiem to kopumā, tiesa atzīst, ka prasība ir apmierināma daļēji, un no atbildētāja prasītājas labā piedzenami zaudējumi 537,03 EUR, tai skaitā, izmaksātā apdrošināšanas atlīdzība 397,63 EUR, administrēšanas izdevumi 137,73 EUR, likumiskie nokavējuma procenti 1,67 EUR, bet prasība daļā par zaudējumu piedziņu 86,06 EUR apmērā, kas radušies sakarā ar zaudējumu atgūšanu tiesvedības procesā vispārējā kārtībā, kā nepamatota noraidāma.

Tiesa atzīst, ka daļēji apmierinot prasību, prasītājas lūgums par tiesas izdevumu piedziņu ir apmierināms daļēji.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41. panta pirmās daļas noteikumiem pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Ja prasība apmierināta daļēji, šajā pantā norādītās summas piespriež prasītājam proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram. Tā kā prasība apmierināta par 86,19 %, tad no atbildētāja prasītājas labā piedzenami tiesas izdevumi - valsts nodeva 80,56 EUR un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi par tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu un izsniegšanu 2,84 EUR, kopā 83,40 EUR.

Prasītājai saskaņā ar Civilprocesa likuma 195. panta noteikumiem nosakāmas tiesības par laiku, sākot ar sprieduma spēkā stāšanās dienu līdz sprieduma izpildei, saņemt likumiskos sešus procentus gadā no piedzītās zaudējumu pamatparāda summas 535,36 EUR, ievērojot CL 1763. panta 1. punkta noteikumus, ka procentu pieaugums apstājas, kad vēl nesamaksāto procentu daudzums sasniedzis kapitāla lielumu.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] panta noteikumiem atbildētājam nosakāms termiņš labprātīgai sprieduma izpildei – 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Ņemot vērā minēto un pamatojoties uz Civilprocesa likuma 8., 97., 41. panta pirmo daļu, 193., 195., 204.[1] pantu, 250.[27] panta pirmo, otro daļu, 440. [2], 440. [3] pantu, tiesa

nospriedа

apmierināt daļēji prasītājas biedrības „Latvijas Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs" maza apmēra prasību pret atbildētāju /pers. A/ par zaudējumu piedziņu.

Piedzīt no atbildētāja /pers. A/ par labu prasītājai biedrībai „Latvijas transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs" zaudējumus 537,03 EUR (piecsimt trīsdesmit septiņus *euro* 3 centus), tai skaitā, izmaksātā apdrošināšanas atlīdzība 397,63 EUR (trīssimt deviņdesmit septiņi *euro* 63 centi), administrēšanas izdevumi 137,73 EUR (simt trīsdesmit septiņi euro 73 centi), likumiskie nokavējuma procenti par laiku no 2017. gada 8. februāra līdz 2017. gada 28. februārim 1,67 EUR (viens *euro* 67 centi), un tiesas izdevumus – valsts nodevu 80,56 EUR (astoņdesmit *euro* 56 centus), ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus par tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu un izsniegšanu 2,84 EUR (divus *euro* 84 centus), pavisam kopā 620,43 EUR (sešsimt divdesmit *euro* 43 centus), kas iemaksājami biedrības „Latvijas Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs" norēķinu kontā Nr. LV65HABA0551022538931, AS „Swedbank".

Noraidīt prasītājas biedrības „Latvijas Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs" prasību daļā par zaudējumu 86,08 EUR piedziņu.

Noteikt atbildētājam termiņu labprātīgai sprieduma izpildei – 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Noteikt prasītājai biedrībai „Latvijas Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs" tiesības par laiku, sākot ar sprieduma spēkā stāšanās dienu, līdz sprieduma izpildei saņemt no atbildētāja /pers. A/ likumiskos 6 % gadā no piedzītās zaudējumu summas 535,36 EUR, ievērojot Civillikuma 1763. panta 1. punkta noteikumus, ka procentu pieaugums apstājas, kad vēl

nesamaksāto procentu daudzums sasniedzis kapitāla lielumu.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Vidzemes apgabaltiesā 20 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Cēsu rajona tiesā.

Tiesnese (personiskais paraksts) D. Ročāne

NORAKSTS PAREIZS

Cēsu rajona tiesas tiesnese D. Ročāne

Cēsīs 14. 07. 20167